सप्तपंचाशत्तमेतुपुनःशतधनोर्वधे प्राप्तंस्मदुर्यशोमार्ष्टिकृष्णोऽक्रूराद्धृतान्मणेः ॥ १॥ अक्रूरमुररीकृत्यमणेः पात्रमथाच्युतः उपामंत्र्यतमेकांतेसरामो ऽगाद्व्रजाव्हयम् ॥ २ ॥ सत्राजितःश्रीकृष्णाज्ञाभंगफलंव्यक्तीकर्तुमाह विज्ञाताऽर्थोपीति पांडवाबिलद्वारेणजतुगृहान्निर्गताइत्येवंविज्ञातोऽर्थोये नसःकुंतींचदग्धामाकर्ण्य कुल्यकरणेकुलोचितसंव्यवहारार्थम्॥ १ ॥ अन्येषांतद्दाहदुःखाभावात् भीष्मादीन्संगम्येत्युक्तम्॥ २ ॥ ३॥ ननुजी

॥ श्रीशुकउवाच विज्ञातार्थोऽपिगोविंदोदग्धानाकर्ण्यपांडवान् ॥ कुंतींचकुल्यकरणेसहरामोययौकुरून् ॥ १ ॥ भीष्मंकृपंसविदुरंगांधारींद्रोणमेवच ॥ तुल्यदुःखौचसंगम्यहाकष्टमितिहोचतुः ॥ २ ॥ लब्ध्वैतदंतरंराजन्शतधन्वानमूचतुः ॥ अक्रूरकृतवर्माणौमणिःकस्मान्नगृह्यते ॥ ३ ॥ योऽस्मभ्यंसंप्रतिश्रुत्यकन्यारत्नंविगर्ह्यनः ॥ कृष्णायादान्नसत्राजित्कस्माद्भ्रातरमन्वियात् ॥ ४ ॥ एवंभिन्नमतिस्ताभ्यांसत्राजितमसत्तमः ॥ शयानमवधील्लोभात्सपापःक्षीणजीवितः ॥ ५ ॥ स्त्रीणांविक्रोशमानानांक्रंदंतीनामनाथवत् ॥ हत्वापशून्सौनिकवन्मणिमादायजग्मिवान् ॥ ६ सत्यभामाचपितरंहतंवीक्ष्यशुचार्पिता ॥ व्यलपत्तातताते तिहाहताऽस्मीतिमुह्यती ॥ ७ ॥ तैलद्रोण्यांमृतंप्रास्यजगामगजसाव्हयम् ॥ कृष्णायविदितार्थायतप्राचख्यौपितुर्वधम् ॥ ८ ॥ तदाकर्ण्येश्वरौराजन्ननुसृत्यनृलोकताम् ॥ अहोनःपरमंकष्टमित्यस्राक्षौविलेपतुः ॥ ९ ॥ आगत्यभगवांस्तस्मात्सभार्यःसाग्रजःपुरम् ॥ शतधन्वानमारेभेहंतुंहर्तुमणिंततः ॥ १० ॥ सोऽपिकृष्णोद्यमंज्ञात्वाभीतःप्राणपरीप्सया ॥ साहाय्येकृतवर्माणमयाचतसचाब्रवीत् ॥ ११ ॥ नाहमीश्वरयोःकुर्यांहेलनंरामकृष्णयोः ॥ कोनुक्षेमायकल्पेततयोर्दृजिनमाचरन् ॥ १२ ॥ कंसःसहानुगोऽपीतोयद्द्वेषात्त्याजितःश्रिया ॥ जरासंधःसप्तदशसंयुगान्विरथोगतः ॥ १३ ॥

वन्सत्राजित् कथंमणिंदास्यतितत्रोचतुः योऽस्मभ्यमिति भ्रातरंप्रसेनंमृतंकस्मान्नान्वियात् नानुगच्छेत् म्रियतामित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ एवंभिन्नमतिरिति अतएवअसत्तमःनीचः जग्मिवान्जगाम ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ हेलनंप्रतिकूलम् दृजिनमपराधम् ॥ १२ ॥ अपीतोमृतः सप्तदशसंख्याकान् संयुगान् ॥ १३ ॥